

[Glistrup.]

stigende antal arbejdsløse, stadig har en politik, som efter alles udtalelser vil føre til, at beskæftigelsen vil falde endnu mere i de kommende år, så vi slår efterkrigsrekord i arbejdsløshed i 1977 eller i 1978?

Hvem er det, der sidder ved statsrøret og får gælden til udlandet til at stige for hver time, hver dag, der går, med millionbeløb og milliardbeløb, når det bare drejer sig om en halv snes dage eller femten dage? Hvem er det, der må sende sin finansminister rundt hele tiden for at søge at gældsætte Danmark mere og mere i udlandet, og som samtidig har skabt sådanne samarbejdsvilkår herinde på Christiansborg, at finansministeren ikke engang har tid til at give de fornødne underskrifter, for at Danmark nu skal låne 2 eller 2½ mia kr., hvor meget det nu var forleden dag? Det er jo nok en rekord, der ikke holder ret længe, men som bliver sat igen.

Det er det socialdemokrati, der engang var arbejdernes parti, som blæser denne kolde storm ud over arbejdspladserne, som kommer med disse løsninger, som absolut ikke kan holde, og som gang efter gang viser sig simpelt hen at slå fejl. Og det er det, fordi socialdemokraterne styres af en samling nationaløkonomer, som har gået i den sorte skole her for en lille generations tid siden og har lært om økonomiske sammenhænge, som de var engang, men som i det praktiske liv absolut viser sig ikke at holde stik. Den måde, enhver med sund fornuft kan se at vi må klare dette lands problemer på, det er ved, at vi skal gøre et nyttigt stykke arbejde ved at kæmpe os igennem det.

Det er jo ikke sådan, at dette er en krise, der er drevet ind over os som vestenvinden, der kommer udefra. Det er en krise, der er skabt ved overforbrug, manglende mådehold, manglende evne til at sætte tæring efter næring hos dette socialdemokrati i dets meget sene udviklingsfase. Det er den eneste grund til, at Danmark stadig væk bliver ved med at have de alvorlige økonomiske problemer, den eneste grund til, at problemerne bliver alvorligere og alvorligere.

Selvfølgelig kan vi i et land, hvor arbejdspladserne står der – det ved vi fra højbeskæftigelsens tid – et land, hvor vi har en højt uddannet arbejdskraft, indrette os sådan, at vi kan sætte disse få hundrede tusinde ekstra i arbejde til at producere varer til folk ude i den store verden, som hver evig eneste dag skal

spise, drikke, have tøj på, have bolig, uddannelse, undervisning, transport og alle de hundredvis af andre behov, der er. Det siger sig selv, at det kun kan skyldes, at man ikke har de fornødne visioner, den fornødne forstand på, hvordan tiden nu har udviklet sig.

Har statsministeren vel ret i, at der blæser den kolde vind ind over Anker Jørgensens Danmark, så har han i hvert tilfælde ikke ret, når han kommer og siger, at man ikke fra fremskridtspartiets side har fremlagt nogen løsninger på det. Vi har fremlagt løsning efter løsning, og regeringen med hele sit embedsmandsapparat har søgt at skyde og skyde på det, men ikke fundet ét eneste svagt punkt i det oplæg, som vi har fremsat. (*Munterhed*). Nå ja, man kan selvfølgelig meget gerne forsøge, om man uden de saglige argumenter, som vi just hørte handelsministeren optræde med, kan få besværet det, som altså er det, der viser løsningen på Danmarks problemer. Vi kan i hvert tilfælde med ganske rolig tryghed sige, at vi under ingen omstændigheder kan styre dette land dårligere, end socialdemokratiet gør det. Om de metoder, som man dér har brugt, ved vi med fuldstændig sikkerhed, at det, vi nu skal til at stemme om, ikke vil hjælpe noget som helst overhovedet på at få løst problemerne.

Men så siger statsministeren: ja men fremskridtspartiet er jo sådan nogen, der er isoleret. Ja vel, vi kommer herind og repræsenterer ikke mere end et kvart flertal, og derfor kan de, der sidder på den resterende del af folketinget, selvfølgelig gøre det, som de har gjort igennem de tre år, der er gået her just i disse aftimer, nemlig blive ved, som de fra første færd har gjort, med bare at sige: ja men dem skal vi virkelig forsøge at isolere, vi kan da ganske roligt trampe på de 500.000 vælgere, som står bag ved dette nye parti. Sådan kan man jo tro at folkestyret og demokratiet fungerer, når man er vokset op inden for det monopol, som man har troet man sad på, fra socialdemokratiets og de andre partiers side. Men for hver uge, hver måned, man bliver ved med at ville følge denne politik over for fremskridtspartiet og afviser de tanker og ideer, der kommer fra fremskridtspartiet, forøger man ulykken, katastrofen for det land, som ligger uden for dette slots tykke mure.

Hvis denne krise derfor skal have noget som helst positivt perspektiv i sig, så må det blive en appel om, at man nu ikke fortsætter med bare at tage gamle lovforslag frem, som